

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

New York Abortion Law

The Very Reverend and Reverend Clergy

Honorable Archons of the Ecumenical Patriarchate, Esteemed Members of the Metropolitan Council, Esteemed Members of the Parish Councils, Philoptochos Sisterhood, Faculty and Students of the Catechetical and Greek Afternoon Schools, Directors and Participants of all Youth Organizations, and all devout Orthodox Christians of the Greek Orthodox Communities of our Holy Metropolis of New Jersey

*“Before I formed you in the womb I knew you,
before you were born I set you apart” (Jer. 1:5)*

My Beloved in the Lord,

This week the New York legislature, together with the support of the Governor of State of New York, voted and regretfully approved a revision to their abortion statutes which would allow for abortions to take place even up to the end of the term of pregnancy. This new law was passed under the guise of aiding women’s health and defending women’s rights, however, it constitutes nothing short of an expansion of state-sanctioned murder. I, as your Metropolitan, and I am sure all of you, condemn these actions of the State of New York in the strongest terms. One may ask, but that’s in New York? Yes, however, who and what is to stop such a law from being enacted in New Jersey, Delaware, Maryland, Virginia, Pennsylvania, in other words, our Metropolis, and eventually the rest of the Country?

Our Orthodox faith has always maintained that life, in all its forms and at every stage, is sacred. As Orthodox Christians, we believe that from the very moment of conception, we have a soul and we are, thus, human persons. This is evident in Scripture when we hear the words of the Prophet Isaiah, *“Before I was born the Lord called me; from my mother’s womb he has spoken my name” (Is. 49:1)* and those of the Evangelist Luke, *“When Elizabeth heard Mary’s greeting, the baby leaped in her womb, and Elizabeth was filled with the Holy Spirit” (Lk. 1:41)*. This child leaping in the womb, of whom the Evangelist speaks, is St. John the Baptist. Furthermore, we see the Archangel Gabriel appearing to Elizabeth’s husband, Zechariah, months before and announcing the news of John’s conception, *“He will be a joy and delight to you, and many will rejoice because of his birth, for he will be great in the sight of the Lord. He is never to take wine or other fermented drink, and he will be filled with the Holy Spirit even before he is born” (Lk. 1:14-15)*. The Holy Fathers of the Church attest that when a child is conceived it received a soul. One example of this is St. Irenaeus of Lyons when he says, *“But, as each one of us receives his body through the skillful working of God, so does he also possess his*

soul. For God is not so poor or destitute in resources, that He cannot confer its own proper soul on each individual body, even as He gives it also its special character” (Against Heresies, Book II, Chapter 33).

Our Orthodox theology of personhood is rich in expressing the reasons for which life is sacred and precious. Principally, it is because we are all made in the image and likeness of God. Each person is endowed by God with a purpose, talents, abilities, and gifts to share with the world and with their Creator. The purposeful destruction of this image is nothing short of an affront to God and this is precisely because God is the Author of Life, not death. Personhood is a gift of which no person has the right to deprive another because we have received and are participants in the personhood of our Creator, acknowledging that our individuality is not entirely our own. This is why the Church stands opposed to any life being taken from another including through abortion, war, and the death penalty.

The New York State Legislature and the Governor of New York have sought to shed a different light on this new law. They seek to make this an issue of reproductive rights. If this were true, however, they would acknowledge that both male and female fetuses develop reproductive organs at two months in the womb and female fetuses have fully developed reproductive organs at five months. Where are their reproductive rights? Even so, their argument about reproductive rights is egregious since no mention is given to human rights, the rights of the child. Furthermore, they seek to make this an issue of the health of the mother. In the tradition of the Church, it has been recognized that if the life of the mother is in danger and the only solution was an involuntary abortion, that it was a lamentable, but an unavoidable and regrettable action. However, the language of the new law is purposefully ambiguous so that doctors and **non-doctors** alike who wish to perform these abortions can perform an abortion if they determine it constitutes a “health risk”, without the law ever clarifying what constitutes a “health risk”.

In reality, this is not an issue about rights, for if it were, all individuals would be considered, both those outside and inside the womb. This is not an issue about health since, if it had been, due diligence would have been taken to define and clarify terms. This is a moral issue about who constitutes a person; a topic of debate this country has encountered far too many times. This is about the fundamental belief that each being has intrinsic value. This is about our basic human character.

My beloved brothers, sisters and children in the Lord, St. Paul tells us, *“Our struggle is not against flesh and blood, but against the rulers, against the authorities, against the powers of this dark world and against the spiritual forces of evil in the heavenly realms” (Eph. 6:12).* Even as we witness these abhorrent acts in a society that has become apathetic to this issue, we must remain faithful to the teachings of the Church. We must proclaim the truth of Christ.

Finally, we must stand firmly in **support of life** for all people both born and in the womb. It is my sincerest hope that you will reflect upon these words and upon the teachings of the Orthodox Church honestly and prayerfully. Furthermore, let us all pray for the souls of the millions of children aborted every year and pray that loving Father in Heaven enlightens the minds of those who perpetuate this human crisis, and may we, the Orthodox Christians remain firm in our Holy Orthodox Faith and vigilant so that we may deal with any ungodly and unholy Bills which may be introduced by our State and U.S. Representatives, and which could affect **LIFE**, our life, our children's lives, both born and unborn, and most certainly, our relationship with the **Source of Life, our Lord and Savior, Jesus Christ, the One who offered His Life so that we and ALL may LIVE.**

With Paternal Love and Blessings,

A handwritten signature in cursive script that reads "Metropolitan Evangelos". The signature is written in black ink and is centered on the page. The background of the signature area is filled with a repeating pattern of small, faint text that reads "Signature.doc" and "2/16/10".

† E V A N G E L O S
Metropolitan of New Jersey

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

ΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ

Φεβρουάριος 2019

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κληρὸν,
Τούς Ἐντιμοτάτους Ἄρχοντας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,
Τά Ἐντιμα Μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου,
Τούς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Τούς διδάσκοντας καί διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καί Ἑλληνικῶν Σχολείων,
Τάς Ὄργανώσεις τῆς Νεολαίας καί ἅπαν τό Χριστεπόνυμον πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἱερσέης.

*«Πρό τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καί πρό τοῦ σε ἐξελεθῆν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε»
(Ἱερεμ. 1,5)*

*Μετάφραση: «Σέ γνωρίζω πολύ καλά, πρὶν ἀκόμη σέ πλάσω ὡς ἔμβρυον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς
μητρός σου καί πρὶν γεννηθῆς, σέ καθιέρωσα εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ ἔργου μου»*

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τὴν περασμένη ἐβδομάδα, τό Νομοθετικό Σῶμα τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὠόρκης, μέ τὴν ὑποστήριξη τοῦ Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας, ὑπερψήφισε καί δυστυχῶς ἐνέκρινε τὴν ἀναθεώρηση τοῦ ἰσχύοντος Νόμου περὶ ἀμβλώσεων, ἐπιτρέποντας ἐφεξῆς τὴν διακοπὴν τῆς ἐγκυμοσύνης μέχρι καί τό τελικό στάδιον, δηλαδή μέχρι καί τὴν στιγμή τῆς γεννήσεώς κάθε παιδιοῦ, κατὰ τὸν ἕνατο μῆνα. Ὁ νέος αὐτός Νόμος ἐνεκρίθη μὲν μέ τό πρόσχημα ὅτι προστατεύεται ἡ υγεία τῶν γυναικῶν καί τά δικαιώματά τους, στήν πραγματικότητα ὅμως ἀποτελεῖ ξεκάθαρο «φόνο», καί μάλιστα μέ τίς εὐλογίες τοῦ Νόμου.

Ὡς ὁ Μητροπολίτης καί Πνευματικός σας Πατέρας καταδικάζω ἀπερίφραστα αὐτὴν τὴν διαβολικὴ ἀπόφαση μέ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς καί τῆς ὑπάρξεώς μου, καί εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκφράζω καί ὅλο τό ποιμνιό μου.

Θά μπορούσε κάποιος νά ἰσχυριστῆ ὅτι αὐτό θά ἰσχύει μόνο στήν Νέα Ὠόρκη. Ἴσως. Αὐτό ὅμως δέν μᾶς ἐξασφαλίζει ὅτι, ὁ κατάπτυστος αὐτός Νόμος δέν θά υἰοθετηθῆ καί ἀπό τίς ὑπόλοιπες Πολιτείες πού βρῖσκονται ἐντός τῶν ὁρίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, δηλαδή τὴν Νέα Ἱερσέη, τό Ντέλαγουερ, τὴν Πεννσυλβάνια, τό Μέριλαντ καί τὴν Βιρτζίνια, καί σταδιακά σέ ὀλόκληρη τὴν Χώρα μας.

Σύμφωνα μέ τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία ἢ ἀνθρώπινη ζωὴ, σέ κάθε μορφή καί στάδιο, εἶναι ἱερή. Ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ πιστεύουμε ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς συλλήψεως τοῦ ἐμβρύου, λαμβάνουμε τὴν ἀθάνατη ψυχὴ καί καλούμαστε «ἄνθρωποι». Ἡ Γραφή εἶναι ξεκάθαρη μέσα ἀπὸ

τούς λόγους του Προφήτου Ησαΐου: «ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τό ὄνομά μου» (Ησ. 49:1) καί ἀπό τούς λόγους του Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ: «καί ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλία αὐτῆς· καί ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ» (Λουκ. 1:41). Τό παιδί πού «ἐσκίρτησε» μέσα στήν κοιλία τῆς Ἐλισάβετ δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Προδρόμο. Ἀκόμη, στό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο διαβάζουμε γιά τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ στόν σύζυγο τῆς Ἐλισάβετ, τόν Ζαχαρία, ἀνακοινώνοντάς του τά νέα γιά τόν ἐρχομό τοῦ Ἰωάννη: «καί ἔσται χαρά σοι καί ἀγαλλίασις, καί πολλοί ἐπί τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται γάρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καί οἶνον καί σίκερα οὐ μή πίη καί Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρός αὐτοῦ» (Λουκ. 1:14-15). Οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπιβεβαιώνουν ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ψυχή ἐγκαθίσταται κατά τήν στιγμήν τῆς Συλληψεως. Γιά παράδειγμα, ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος Ἐπίσκοπος Λουγδούνου (Λυών) γράφει: «Ἄλλ' ὡς εἷς ἕκαστος ἡμῶν ἴδιον σῶμα λαμβάνει, οὕτω καί ἴδιαν ἔχει ψυχήν. Οὐ γάρ πτωχός, οὐδέ ἄπορος ὁ Θεός, ὥστε μή ἐνί ἐκάστῳ σώματι ἴδιαν κεχαρίσθαι ψυχήν, καθάπερ καί ἴδιον χαρακτήρα.» (Κατά Αἰρέσεων, Βιβλ. II, κεφ. 33) δηλαδή μᾶς λέγει ὅτι ὁ Θεός χαρίζει τήν ψυχή, τό σῶμα καί τόν χαρακτήρα κατά τήν στιγμή τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, πού δέν εἶναι ἡ στιγμή τῆς γέννησης ἀλλά τῆς σύλληψης.

Ἡ Ὁρθόδοξος Θεολογία περί τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου περιγράφει ἐπακριβῶς τούς λόγους διά τούς ὁποίους ἡ ἀνθρώπινη ζωή εἶναι ἱερή καί ἀνεκτίμητη. Πρῶτον, διότι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε πλασμένοι «κατ'εἰκόνα καί καθ'ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ». Σέ κάθε ἄνθρωπο ἀνεξαίρετως ἔχει δοθεῖ ἀπό τόν Θεό ἕνας σκοπός ὑπάρξεως, καθῶς ἐπίσης καί ταλέντα, χαρίσματα, καί ἀναρίθμητα θεῖα δῶρα ὥστε αὐτά νά ἀξιοποιηθοῦν πρός δόξαν Θεοῦ καί πρός ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς του. Ἡ ἐπί τούτου καταστροφή τῆς θείας αὐτῆς εἰκόνας ἀποτελεῖ τήν ὑπέρτατη προσβολή τοῦ Θεοῦ καί τοῦτο διότι ὁ Θεός εἶναι ὁ Δημιουργός τῆς ζωῆς καί ὄχι τοῦ θανάτου. Τό δῶρο τῆς ζωῆς ἔχει δοθεῖ στόν ἄνθρωπο καί πηγάζει ἀπό τήν μόνη πηγή τῆς ζωῆς, πού εἶναι ὁ Θεός, ἀναγνωρίζοντας παράλληλα ὅτι δέν εἴμαστε ἀνεξάρτητοι καί κερωρισμένοι ἀπό Ἐκεῖνον καί ὅτι ἡ ζωή μας ἀνήκει μόνον σέ Ἐκεῖνον. Κανένας λοιπόν δέν ἔχει τό δικαίωμα νά στερήσει αὐτό τό δῶρο ἀπό κανέναν. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἀντίθετη σέ κάθε μορφή βιαίας ἀρπαγῆς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, εἴτε διά τῶν ἐκτρώσεων, τοῦ πολέμου, τῆς θανατικῆς καταδίκης ἢ ὅποιας ἄλλης μορφῆς.

Τό Νομοθετικό Σῶμα τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης καί ὁ Κυβερνήτης τῆς Νέας Ὑόρκης ἀποφάσισαν νά δοῦν τό Νόμο περί ἀμβλώσεως ὑπό διαφορετικό ὀπτικό πρῖσμα. Προσπαθοῦν νά τό ἀναγάγουν σέ ζήτημα προστασίας τῶν δικαιωμάτων περί ἀναπαραγωγῆς. Παραβλέπουν ὅμως τό γεγονός ὅτι τό ἀνθρώπινο ἔμβρυο (ἀρσενικό καί θηλυκό) ἀναπτύσσει τά ὄργανα ἀναπαραγωγῆς μόλις στούς δύο μήνες ἀπό τήν σύλληψη, ἐνῶ τό θηλυκό ἔμβρυο ἔχει πλήρως ἀναπτύξει αὐτά τά ὄργανα στόν πέμπτο μόλις μήνα. Γιατί λοιπόν δέν μᾶς ἀπασχολοῦν τά δικαιώματα ἀναπαραγωγῆς αὐτῶν τῶν ἐμβρύων πού εἶναι ὀλοκληρωμένοι ἄνθρωποι; Ἀκόμη, τά ἐπειρηρήματα πού προβάλλουν περί προστασίας τῶν δικαιωμάτων τῆς μητέρας εἶναι ἀνίσχυρα ἀφοῦ πούθενά δέν γίνεται λόγος περί προστασίας τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ καί ἰδιαίτερος τοῦ ἀγέννητου! Μέ λίγα λόγια, προσπαθοῦν νά «ὑπερασπιστοῦν» καί νά «προστατεύσουν» τήν ὑγεία τῆς μητέρας ἀδιαφορῶντας γιά τήν ὑγεία τοῦ παιδιοῦ. Ἐδῶ πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας, μόνον κατ'οἰκονομίαν καί μέ μεγάλη συντριβή καρδιάς, μπορεῖ νά ἐπιτρέψη τόν ἀκούσιο τετρατισμό τῆς κύησης, μόνον ὅταν συντρέχουν λόγοι ὑγείας γιά τήν μητέρα, πού μπορεῖ νά τήν ὀδηγήσουν στόν θάνατο. Ὅμως, ὁ ἐπαίσχυντος αὐτός Νόμος, ἐπί τούτου χρησιμοποιεῖ ἀσαφῆ καί διφορούμενη γλῶσσα ὥστε ὅποιοσδήποτε γιατρός ἢ μή, νά μπορεῖ νά διαπράξει αὐτό

τό έγκλημα μέ τίς «εϋλογίες» τοϋ Νόμου καί χωρίς καμία ποινική εϋθύνη, χωρίς κán νά ξεκαθαρίζει ποιός ήταν ó λόγος, αλλά καί ποιός ó «κίνδυνος» γιά τήν υγεία τής μητέρας.

Στήν πραγματικότητα, αυτό δέν είναι θέμα περι άνθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως ψευδώς καί παρανόμως καλεΐται, διότι άν ήταν τέτοιο, τότε θά αφοροϋσε όλους τούς άνθρώπους, έντός καί έκτός τής μήτρας. Δέν είναι θέμα προστασίας τής υγείας διότι τότε θά είχε αποσαφηνιστεί έπακριβώς ή νομική όρολογία καθώς καί οί παράγοντες πού καθιστοϋν τήν υγεία τής μητέρας «σέ κίνδυνο». Αντιθέτως, αυτό αποτελεί ήθικό θέμα ως προς τό ποιός τελικά συνιστά τόν «άνθρωπο» σύμφωνα μέ τόν Νόμο. Αποτελεί θεμελιώδες θέμα ως προς τήν «άξία» τοϋ άνθρώπου καί τής ψυχής του. Φλέγοντα θέματα πού απασχολοϋν τήν Κοινωνία μας, στά όποία έρχεται καθημερινά αντιμέτωπη, χωρίς νά μπορεΐ νά δώσει απαντήσεις. Έτσι, τό κακό διαιωρίζεται.

Αγαπητοί μου άδελφοί, ó Απόστολος Παϋλος μάς λέγει ότι «óτι οϋκ έστιν ήμίν ή πάλη προς αίμα καί σάρκα, αλλά προς τάς αρχάς, προς τάς εξουσίας, προς τούς κοσμοκράτορας τοϋ σκότους τοϋ αιώνος τούτου, προς τά πνευματικά τής πονηρίας έν τοίς έπουρανίοις» (Εφεσίους 6:12). Έμείς, οί Όρθόδοξοι Χριστιανοί οφείλουμε νά παραμείνουμε πιστοί καί άφοσιωμένοι στό θέλημα του Θεοϋ καί τήν διδασκαλία τής Έκκλησίας μας, ενάντια στην έκκοσμικευμένη Κοινωνία μας, ή όποία μέ άπάθεια παρακολουθεί τά γεγονότα καί τήν ειδεχθή αυτή καί διαβολική άπόφαση. Οφείλουμε λοιπόν νά διατρανώουμε τήν αλήθεια τοϋ Χριστοϋ προς πᾶσα κατεύθυνση καί μέ κάθε κόστος.

Κλείνοντας, σᾶς παρακαλώ νά σταθοϋμε θερμοί ύποστηρικτές καί προστάτες τής ζωής γιά όλους τούς άνθρώπους, άκόμη καί γιά εκείνους πού δέν έχουμε δεΐ, άφοϋ βρίσκονται μέσα στά σπλάχνα τής μητέρας τους. Εΐμαι βέβαιος ότι θά σκεφθεΐτε καί θά συλλογισθεΐτε τά λόγια πού σᾶς έγραψα μέ βαθύ πόνο ψυχής, στηριζόμενος μόνον εις τό Εϋαγγέλιον τοϋ Χριστοϋ καί τήν διδασκαλία τών Πατέρων μας. Ας προσευχηθοϋμε όλοι γιά τήν άνάπαυση τών άθώων ψυχών τών έκατομμυρίων παιδιών πού πεθαίνουν καθημερινά διά τών έκτρούσεων καί ειθε ó Κύριος τής Αγάπης νά φωτίζη τήν διάνοια εκείνων πού προκαλοϋν καί διαιωρίζουν αυτήν τήν «άνθρωπινη κρίση». Ας παραμείνουμε δέ πιστοί στην Όρθόδοξο μας πίστη, καί νά επαγρυπνοϋμε πάντοτε ώστε νά μποροϋμε νά αντιμετωπίσουμε κάθε είδους άπάνθρωπης, άνήθικης καί διαβολικής άποφάσεως εκείνων πού μάς κυβερνοϋν κατά τό άνθρώπινον. Νά ποϋμε όχι σέ κάθε άπόφαση ενάντια στην άνθρώπινη ζωή, τήν ζωή τήν δική μας καί τών παιδιών μας, γεννημένων καί άγεννήτων, καί έτσι νά διατηρήσουμε άρρηκτο τόν δεσμό καί τήν σχέση μας μέ τήν μόνην Πηγήν τής Ζωής, τόν Κύριον ήμών Ιησοϋν Χριστόν, Ó Όποίος έδωσε τήν δική Του ζωή ώστε νά ζήσουμε έμείς.

Μετά πολλής πατρικής αγάπης καί εϋχών,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Νέας Ίερσέης ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ